

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś w godz. 19.00 – 21.00 zapraszamy wszystkich na adorację Jezusa obecnego w Najśw. Sakramencie.
2. W tym tygodniu przypada I sobota miesiąca. Msza św. o Niepokalanym Sercu Maryi o godz. 7.00. W pierwszą sobotę od godz. 9.00 księża odwiedzą w domach osoby starsze i chore z posługą sakramentalną.
3. W przyszłą niedzielę 2 lutego Święto Ofiarowania Pańskiego, czyli Matki Bożej Gromnicznej. W Święto Ofiarowania Pańskiego Kościół obchodzi dzień życia Konsekwentnego. Poświęcenie gromnic podczas Mszy św. Ofiary zbierane tego dnia na tacę są przeznaczone na zakony.
4. W przyszłą niedzielę w agodz 16.00 zapraszamy na spotkanie III grupę przygotowujących się do bierzmowania.
5. W następną niedzielę Ks. Łukasz organizuje wyjazd do kina dla dzieci na film pt. Kraina Lodu. Zbiórka i wyjazd godz 13.35 pod budynkiem sądu. Zapisy u Ks. Łukasza w Zakrystii lub w kancelarii.

KALENDARZ LITURGICZNY

27 I **Poniedziałek.** Wspomnienie bl. Jerzego Matulewicza, biskupa.

2 Sm 5, 1-7; 10; Ps 89 (88), 20. 21-22. 25-26 (R.: por. 29a); por. 2 Tm 1, 10b; Mk 3, 22-30;

28 I **Wtorek.** Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i doktora Kościoła.

2 Sm 6, 12b-15. 17-19; Ps 24 (23), 7-8. 9-10 (R.: por. 8a); por. Mt 11, 25; Mk 3, 31-35;

29 I **Środa.** Dzień powszedni albo wspomnienie bl. Bolesławy Marii Lament, dziewczycy, albo św. Anieli Merici, dziewicy.

2 Sm 7, 4-17; Ps 89 (88), 4-5. 27-28. 29-30 (R.: por. 29a); por. Mt 13, 37b; Mk 4, 1-20;

30 I **Czwartek.** Dzień powszedni.

2 Sm 7, 18-19. 24-29; Ps 132 (131), 1-2. 3-5. 11. 12. 13-14 (R.: por. Łk 1, 32a); Ps 119 (118), 105; Mk 4, 21-25;

31 I **Piątek.** Wspomnienie św. Jana Bosko, prezbitera.

2 Sm 11, 1-4a. 5-10a. 13-17. 27c; Ps 51 (50), 3-4. 5-6ab. 6cd-7. 10-11 (R.: por. 3a); Mt 11, 25; Mk 4, 26-34;

1 II **Sobota.** Dzień powszedni.

2 Sm 12, 1-7a. 10-17; Ps 51 (50), 12-13. 14-15. 16-17 (R.: por. 12a); Hbr 4, 12; Mk 4, 35-41;

2 II **Czwarta Niedziela zwykła.**

Ml 3, 1-4; Ps 24 (23), 7-8. 9-10 (R.: por. 10b); Hbr 2, 14-18; Łk 2, 32; Łk 2, 22-40 (Łk 2, 22-32);

PRZEWODNIK PO MSZY ŚW.

Złożenie kielicha z winem na ołtarzu. Wino do Eucharystii powinno być z winnego krzewu, naturalne, czyste, bez jakichkolwiek dodatków. Ze względów praktycznych używa się na ogół wina białego (bo nie plami). Kapłan wypowiada modlitwę:

„Błogosławiony jesteś, Panie, Boże wszechświata, bo dzięki Twojej hojności otrzymaliśmy wino, które jest owocem winnego krzewu i pracy rąk ludzkich; Tobie je przynosimy, aby stało się dla nas napojem duchowym”. *Wino, podobnie jak chleb, jest owocem współpracy Stwórcy i człowieka. Jest napojem nie tylko gaszącym pragnienie, ale – jak mówi Pismo Święte – „rozwesalającym serce człowieka”. To napój radości, świętowania we wspólności. Wraz z winem ofiaruj Bogu swoje radości i oddaj pragnienia: tęsknotę za autentyczną wspólnotą, za życiem wolnym od trosk. Obmycie rąk kapłana.* Kapłan pochyla się przed ołtarzem i odmawia modlitwę pokornej prośby, by Bóg przyjął przyniesione dary. Potem może nastąpić okadzenie. Celebrans z boku ołtarza umywa ręce, mówiąc: „Obmyj mnie, Panie, z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mego”. Umycie miało kiedyś znaczenie praktyczne. Kapłan odbierał materialne dary (np. plody ziemi) i dlatego potrzebował umycia dłoni. Teraz jest symbolem. *Rękami pracujemy. Obmywanie dłoni jest obmywaniem uczynków. Ręce kapłana staną się dłońmi Chrystusa. To ON jest prawdziwym Kapłanem, który składa na ołtarzu ofiarę Ojcu. Złóż swoje zabrudzone dłonie w dłoń Jezusa. On pomoże Ci wznieść je do Ojca.*

MODLITWA DO ŚWIĘTEGO MICHAŁA ARCHANIOŁA

ŚWIĘTY MICHAŁE ARCHANIELE BROŃ NAS W WALCE, A PRZECIW NIEGODZIWOŚCI I ZASADZKOM ZŁEGO DUCHA BĄDZ NAM OBRONĄ NIECH GO BÓG POSKROMIĆ RACZY, POKORNIE PROSIMY A TY, KSIĄŻĘ WOJSKA NIEBIESKIEGO, SZATANA I INNE ZŁE DUCHY, KTÓRE NA ZGUBĘ DUSZ LUDZKICH PO TYM ŚWIECIE KRAŻĄ, MOCA BOŻĄ STRĄĆ DO PIEKŁA. AMEN

Parafia p.w. św. Michała Archanioła

05-100 Nowy Dwór Mazowiecki
ul. Warszawska 1a
tel. 022/775 23 32
e-mail: kancelaria@ndmswmichal.pl

**KONTO BANKOWE PARAFII
BS NOWY DWÓR MAZOWIECKI
79 80110008 0000 0096 6638 0001**

Parafia p.w. Św. Michała Archanioła w Nowym Dworze Mazowieckim

Wiadomości Parafialne

Numer 273(453)

3 Niedziela Zwykła, 26 stycznia 2014r.

PIERWSZE CZYTANIE

Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką

Czytanie z Księgi proroka Izajasza Iz 8,23b-9,3
W dawniejszych czasach upokorzył Pan krainę Zabulona i krainę Neftalego, za to w przyszłości chwała okryje drogę do morza wiodącą przez Jordan, krainę pogańską. Naród kroczący w ciemnościach ujrzał światłość wielką; nad mieszkańcami kraju mroków zabłysło światło. Pomnożyłeś radość, zwiększyłeś wesele. Rozradowali się przed Tobą, jak się radują we żniwa, jak się weselą przy podziale łupu. Bo złamałeś jego ciężkie jarzmo i drzątek na jego ramieniu, pręt jego ciemniejszy Jak w dniu porażki Madianitów. Oto słowo Boże.

PSALM RESPANSORYJNY Ps 27,1.4.13-14

Refren: Pan moim światłem i zbawieniem moim.

Pan moim światłem i zbawieniem moim,
kogo miałbym się lękać?
Pan obrońcą mego życia,
przed kim miałbym czuć trwogę?

O jedno tylko proszę Pana, o to zabiegam
żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu
przez wszystkie dni życia, abym kosztował
słodczy Pana,
stale się radował Jego świętynią.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana
w krainie żyjących.
Oczekuj Pana, bądź mężny,
nabierz odwagi i oczekuj Pana.

DRUGIE CZYTANIE

Jedność chrześcijan

Czytanie z Pierwszego listu świętego Pawła
Apostoła do Koryntian 1 Kor 1,10-13.17
Upominam was, bracia, w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni i by nie było wśród was rozłamów; byście byli jednego ducha i jednej myśli. Doniesiono mi bowiem o was, bracia moi, przez ludzi Chloe, że zdarzają się między wami spory. Myślę o tym, co każdy z was mówi: „Ja jestem Pawła, a ja Apollosa; ja jestem Kefasa, a ja Chrystusa”. Czyż Chrystus jest podzielony? Czyż Paweł został za was ukrzyżowany? Czyż w imię Pawła zostaliście

ochrzczeni? Nie posłał mnie Chrystus, abym chrzczył, lecz abym głosił Ewangelię, i to nie w mądrości słowa, by nie zniweczyć Chrystusowe go krzyża.
Oto słowo Boże.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Mt 4,23

Alleluja, alleluja, alleluja

Jezus głosił Ewangelię o królestwie i leczył wszelkie choroby wśród ludu.
Alleluja, alleluja, alleluja

EWANGELIA

Na Jezusie spełnia się zapowiedź Izajasza

Słowa Ewangelii według świętego Mateusza
Mt 4,12-23

Gdy Jezus posłyszał, że Jan został uwięziony, usunął się do Galilei. Opuścił jednak Nazaret, przyszedł i osiadł w Kafarnaum nad jeziorem, na pograniczu Zabulona i Neftalego. Tak miało się spełnić słowo proroka Izajasza: „Ziemia Zabulona i ziemia Neftalego. Droga morska, Zajordania, Galilea pogan! Lud, który siedział w ciemności, ujrzał światło wielkie, i mieszkańcom cienistej krainy śmierci weszło światło”. Otdąd począł Jezus nauczać i mówić: „Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie”. Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: „Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi”. Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim. I obchodził Jezus całą Galileę, ucząc w tamtejszych synagogach, głosząc Ewangelię o królestwie i lecząc wszelkie choroby i wszelkie słabości wśród ludu.
Oto słowo Pańskie.

Intencje Mszalne

NIEDZIELA 26.01.2014

7.00 + Stanisławę, Mariana i Waldemara Więckowskich, c. rodz. Grochałów i Więckowskich.

8.30 + Monikę Kolanek greg. 26.

10.00 + Irenę w 4 r. śm. i Jana Młynarskich, Feliksa Fronczyk.

11.30 O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Aleksandry i Eweliny Jacak.

13.00 W int. parafian

18.00 + Krystynę w 4 r. śm. i Franciszka w 24 r. śm. Mech.

PONIEDZIAŁEK 27.01.2014

7.00 + Monikę Kolanek greg. 27

7.00 + Waldemara Pawlak p.p.

7.00 + Jana i Martę, Mariannę i Pawła Kowalik Kowalik

18.00 + Mariannę Rybak

WTOREK 28.01.2014

7.00 + Monikę Kolanek greg. 28

7.00 + Helenę Tarwacką p.p.

7.00 + Mariana, Joannę i Włodzimierza Bąk

18.00 + Jerzego w 7 r. śm., Stefana, Genowefę, Zdzisława i Dariusza Pykiel, Cecylię Guzowską, Jana i Mariannę Chojnowskich

18.00 + Zofię Urbaniak

ŚRODA 29.01.2014

7.00 + Monikę Kolanek greg. 29

7.00 + Jana Kurpiewskiego w 1 r. śm, Janinę i Małgorzatę

Krzyżanowskie, Jadwigę Dębską

7.00 + Edwarda Magier

18.00 Nowenna do MBNP.

18.00 + Michała Przebierała

CZWARTEK 30.01.2014

7.00 + Monikę Kolanek greg. 30.

7.00 + Wiesławę Fajfer p.p.

7.00 + Aleksandrę Tomczyk

18.00 + Anielę Maciątek

PIĄTEK 31.01.2014

7.00 + Romana, Jacka i Bogdana Olszewskich

7.00 + Zofię Piotrowską w 1 r. śm

7.00 + Reginę i Ignacego Zielińskich i zm z rodz.

18.00 +Danutę Pogorzelską w 15 r. śm. i Małgorzatę Lau

SOBOTA 01.02.2014

7.00 + Stanisława Szczepańskiego greg. 1

7.00 + Konrada Kłodos w 6 r. śm., Annę i Józefa Śmierckich

7.00 + Ryszarda Wiechowicza w 13 r. śm., Wandę Wesołowską w 2 r. śm.

18.00 + Annę, Mariannę, Wacława, Mariana i Jana Olewniczak, Weronikę, Rozalię i Józefa Mróz

NIEDZIELA 02.02.2014

7.00 + W intencji Żywego Różańca

8.30 + Stanisława Szczepańskiego greg. 2

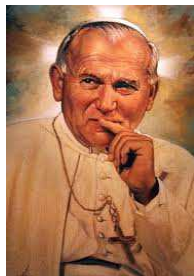
10.00 + Czesława (m) Śliwa w 1 r. śm.

11.30 + Helenę i Wiktora Krzepickich i zm. z rodz. Krzepickich

13.00 W int. parafian

18.00 + Stefana Rączka w 19 r. śm.

KOMENTARZ DO SŁOWA BOŻEGO Z DNIA *Co przynosi głoszona dziś każdemu z nas Dobra Nowina? Co jest źródłem naszej radości? Jezus sam jest dobrą nowiną dla smutnych i pogrążonych w duchowym mroku. On zdejmując z nas ciężkie jarzmo lęku i winy, stając się naszym pokojem i przyczyną głębokiej radości. Wybawia nas od wrogości, chaosu i beznadziei. Eucharystia, w której uczestniczymy, jest sakramentem jedności i wyzwolenia. Bóg, dając nam samego siebie na pokarm, scala nas wewnętrznie, jednoczy nas ze sobą nawzajem i przywraca nam nadzieję.*

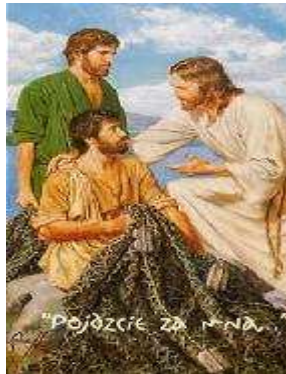
EKUMENIZM Każdy winien nawrócić się bardziej radykalnie na Ewangelię i nie tracąc nigdy z umienu zamysłu Bożego, winien zmienić swój sposób patrzenia. Dzięki ekumenizmowi kontemplacja „wielkich dzieł Bożych” wzbogaciła się o nowe przestrzenie, które skłaniają do dziękczynienia Bogu w Trójcy Jedynemu. Są nimi: dostrzeżenie działania Ducha Świętego w innych chrze-

ścijańskich Wspólnotach, odkrycie przykładów świętości, doświadczenie nieograniczonych bogactw tajemnicy świętych obcowania, kontakt z nie znanymi dotąd formami chrześcijańskiej aktywności. W związku z tym rozszerzył się też zakres spraw, które domagają się pokuty: świadomość istnienia pewnych podziałów, które ranią braterską miłość, przejawów nieumiejętności przebaczenia, pychy i antyewangelicznego, nieprzejednanego potępienia „innych”, pogardy płynącej z chorobliwej pewności siebie. Tak więc dążenie ekumeniczne wywiera wpływ w na życie wewnętrzne chrześcijan, którzy powinni pozwolić, aby ono ich kształtowało. (...) Módlmy się, ażeby Duch Święty wzbudził «tęsknotę i działanie, aby wszyscy, w sposób ustanowiony przez Chrystusa, w jednej trzódzie i pod jednym Pasterzem, zjednoczyli się w pokoju» (Lumen gentium, 15). Błagajmy Ducha, aby pomógł nam wzrastać w świętości,

Tekst do przemyśleń

Piotr i Andrzej zarzucali swoje sieci dzień w dzień i w niejedną noc, ale niewiele z tego mieli korzyści. Kiedy Jezus pojawił się na brzegu jeziora, nadał ich życiu nowe perspektywy, nowy sens, i to ich porwał. Tylko Bóg potrafi nadać człowiekowi nowe znaczenie egzystencji. Tylko Bóg czyni życie porwującym i fascynującym, godnym porzucenia natychmiast tego wszystkiego, co dotychczas się czyniło. To dzięki Jezusowi, Jego obecności przy naszych sieciach, widzimy jak wspaniały jest Bóg w Jezusie Chrystusie! Odkrył przed tymi braćmi nowy wymiar życia, pomógł im zobaczyć coś nieskończenie piękniejszego niż wodorosty, płetwy ryb, sznury sieci i słony pot. Pomógł Piotrowi i Andrzejewi wnieść swoje aspiracje wyżej. Z dna morskiego do niezgłębionego nieba. Wokół nas są tysiące ludzi, którzy nie radzą sobie z życiem, nie widzą żadnych perspektyw, a tym bardziej nie mają nadziei w Bogu. Zaplątani w sieci bezsilności i bezsensu pochylają się ku rozpacz i samopotępieniu. Są jak ryby uwikłane w sieci – zagubieni w sieci podatków, sieci komórkowej telefonii, sieci zakupów, sieci uzależnień nalogowych, toksycznych emocji, zranień z dzieciństwa, długów, wreszcie sieci grzechów. Kto ich pociągnie ku górze? Jezus powołał dwóch braci, a nie samego Piotra, bo jesteście sobie potrzebni i zdarza się, że, pomagając innym, pomagamy sobie. Ale żeby innych nie wikałać, trzeba samemu być uwolnionym przez Jezusa. Dlatego Jezus najpierw uwolnił od sieci Piotra i Andrzeja, a później kazał im iść i łowić innych do nowego życia w Duchu. To prawda, że poczucie wartości życia bierze się również z faktu bycia pomocnym dla innych. Warto żyć ze świadomością, że się komuś pomogło wydobyć z dna. Oto stolarz z Nazaretu, który w kilku słowach pomógł nieszczęśliwym rybakom wydobyć się ze swego poplątanego losu i uczynił ich przywódcami ludu, ale nade wszystko dał im rękomię na życie wieczne. Nie powiedział: chodźcie za Mną, byście pomogli mi zostać wielkim przywódcą religijnym, lecz powiedział: chodźcie za mną, a Ja was uczynię przywódcami, którzy są schronieniem dla przerażonych. Kościół to cierpliwa wytrwałość, w której jedni wyciągają drugich wyżej od siebie. Jezus nauczył Piotra i Andrzeja przywództwa, które nie jest manipulowaniem innymi, tylko służeniem innym ku ich wyniesieniu ku górze. Wyżej od siebie. Oto sens przywództwa w chrześcijaństwie. Wielu ludzi po osiągnięciu szczytów kariery wciąga za sobą drabinę. Chrystus pokazuje nam zupełnie coś innego. Nie tylko innych wyciągaj z dna, ale stawiaj ich na najwyższym pięttrze nieba.

jedność bowiem nie może być trwała, jeśli nie jest budowana na fundamencie pokory, nawrócenia i przebaczenia, to znaczy na wyrzeczeniu. (...) Uznanie braterstwa łączącego nas z innymi [wynznaniami chrześcijańskimi] nie jest przejawem jakiejś liberalnej filantropii albo niejasnego poczucia rodzinności. Wynika z uznania jednego Chrztu i z płynącego stąd wymogu, aby Bóg był uwielbiony w swoim dziele. Dyrektorium w sprawie realizacji zasad i norm dotyczących ekumenizmu wskazuje, że pożądane jest wzajemne i oficjalne uznanie Chrtów. Nie jest to bynajmniej zwykły gest ekumenicznej sprężności, ale fundamentalne stwierdzenie eklezjologiczne. (...) Jest oczywiste, że podział chrześcijan pozostaje w sprzeczności z Prawdą, której głoszenie jest ich misją, a tym samym szkodzi poważnie ich świadectwu. (...) W tym miejscu trzeba zwrócić uwagę na znak jedności między wszystkimi chrześcijanami, jako drogę i narzędzie ewangelizacji. Rozłam wśród chrześcijan jest okolicznością tak bardzo obciążającą, że aż osłabia samo dzieło Chrystusa” Czyż można bowiem głosić Ewangelię pojednania, nie dążąc zarazem czynnie do pojednania chrześcijan? (...) W 1965 r. ekumeniczny Patriarcha Atenagoras i papież Paweł VI na mocy wzajemnego aktu zdjęli i wymazali z pamięci i życia Kościoła ekskomunikę, jakimi obłożyli się Rzym i Konstantynopol. Ten historyczny gest jest wezwaniem dla nas wszystkich, byśmy coraz gorliwiej zabiegali o jedność, która jest wolą Chrystusa. Podział chrześcijan jest grzechem wobec Boga i zgorzeniem dla świata. Utrudnia też szerzenie Ewangelii, bo czyni nasze przepowiadanie mniej wiarygodnym. Kościół katolicki jest przekonany, że musi uczynić wszystko, co w jego mocy, aby «przygotować drogę Panu» i «prostować Jego ścieżki» (por. Mt 3, 3); rozumie też, że trzeba to robić wspólnie z innymi chrześcijanami. (...) Proces ekumeniczny, ze względu na swą

Kąć dla dzieci

**„Pójdźcie za Mną,
a uczynię was rybakami
ludzi”. Oni natychmiast
zostawili sieci
i poszli za Nim.
A ja naśladowuję Apostołów
czy chcę, żeby Jezus
poszedł za mną ?**

doniosłość, głęboko angażuje wiernych katolików. Duch wzywa ich do poważnego rachunku sumienia. Kościół katolicki powinien podjąć proces, który można by określić jako „dialog nawrócenia” i który kładzie wewnętrzny fundament dialogu ekumenicznego. W dialogu tym, prowadzonym przed obliczem Boga, każdy winien zastanowić się nad własnymi błędami, wyznać swoje winy i oddać samego siebie w ręce Tego, który jest naszym Orędownikiem przed Ojcem — Jezusa Chrystusa. (Jan Paweł II - Encyklika „Ut Unum Sint)